

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **M. H.**
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Terezou Švelchovou
sídlem Lubenská 2250, Rakovník

proti

žalovanému: **Městský úřad Dubá**
sídlem Masarykovo nám. 138, Dubá
zastoupen advokátkou JUDr. Marií Vítkovou
sídlem Pátova 394, Česká Lípa

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Soud ukládá žalovanému povinnost rozhodnout o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 6. 1. 2026, a to ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 17 210 Kč k rukám advokátky Mgr. Terezy Švelchové, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 11. 3. 2026 domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného ve věci vyřízení žádosti žalobce o poskytnutí informací. Žalobce popsal, že dne 6. 1. 2026 požádal žalovaného o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Konkrétně požadoval poskytnutí pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly odstraněny stavby specifikované GPS souřadnicemi v příloze žádosti – v podnětu jiné osoby z května roku 2020. S ohledem na nečinnost žalovaného podal žalobce dne 30. 1. 2026 ke Krajskému úřadu Libereckého kraje stížnost, která byla posléze postoupena žalovanému. Ten měl podle § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím stížnost do 7 dnů předložit se spisovým materiálem nadřízenému orgánu, nebo v téže lhůtě požadované informace poskytnout, popřípadě vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
2. Dle žalobce nadřízený orgán ani žalovaný do podání žaloby o stížnosti nerozhodl. Žalovaný pouze adresoval žalobci sdělení ze dne 2. 2. 2026, č. j. MUD/121/2026/STU/2, ve kterém uvedl, že „podnět ze dne 12. 5. 2020 byl vyřešen sdělením ze dne 12. 6. 2020 pod č. j. MUD/1215/2020/STU/110.“ Požadované informace, tj. příslušná pravomocná rozhodnutí o odstranění stavby však žalobci nezaslal. Pokud žalovaný tato rozhodnutí nemá k dispozici, bylo jeho povinností rozhodnout o odmítnutí žádosti. Ani k tomu však nedošlo.
3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že činí nesporným podání žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 6. 1. 2026. Žalovaný na tuto žádost reagoval odpovědí ze dne 2. 2. 2026, kterou kromě doručení přímo žalobci zveřejnil na úřední desce. Také nadřízený krajský úřad žalobci k jeho stížnosti sdělil, že žalovaný na jeho žádost reagoval. Žalobce se domáhal zaslání pravomocných správních rozhodnutí o odstranění staveb, nicméně taková rozhodnutí žalobci nemohla být zaslána, neboť na základě žalobcem označeného podnětu nebyla vedena žádná řízení.
4. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce vysvětlením důvodů, proč o příslušná rozhodnutí žádal. Dodal, že z odpovědi žalovaného na jeho žádost se nedozvěděl, zda řízení o odstranění staveb proběhla a zda v nich byla vydána rozhodnutí. Dozvěděl se pouze, že na jím označený podnět žalovaný reagoval sdělením. Žalobce se však nezajímal o to, jak byl řešen daný podnět, nýbrž požadoval rozhodnutí o odstranění staveb tří srubů, které identifikoval skrze informace uvedené v předmětném podnětu. Pokud žalovaný takovými rozhodnutími disponuje, požaduje je žalobce poskytnout bez ohledu na to, zda jejich vydání předcházeli jakýkoli podnět. Pokud jimi žalovaný nedisponuje, nechť žalobcovu žádost odmítne.
5. Ze správního spisu předloženého žalovaným plyne, že žalovaný skutečně v minulosti obdržel zmíněný podnět ze dne 11. 5. 2020 k odstranění tří staveb, na něž se později odkazoval žalobce ve své žádosti o poskytnutí informací. Ta byla žalovanému doručena dne 6. 1. 2026, což žalovaný ani nezpochybňuje. V žádosti žalobce uvedl, že patrně mělo dojít k odstranění staveb označených v podnětu k jejich odstranění, který žalobce přiložil. Žalobce tedy žádá „o poskytnutí příslušných pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly dané stavby

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

odstraněny“. Žalovaný zareagoval na žalobcovu žádost o poskytnutí informací přípisem ze dne 16. 1. 2026, jímž žalobci sdělil, že „*podnět ze dne 12. 5. 2020 byl vyřešen sdělením dne 12. 6. 2020 pod č. j. MUD/1215/2020/STU/110*“. Žádost o poskytnutí informací, jakož i citovanou odpověď žalovaný současně zveřejnil na své úřední desce. Dne 30. 1. 2026 obdržel Krajský úřad Libereckého kraje stížnost žalobce na nečinnost žalovaného při vyřizování žádosti o poskytnutí informací, kterou usnesením postoupil žalovanému, jakožto povinnému subjektu, k němuž se stížnost podává. Krajský úřad Libereckého kraje dále obdržel žalobcovu žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti, na jejímž základě se dotazoval žalovaného na jeho činnost ve věci. Po vyjádření žalovaného krajský úřad informoval žalobce, že žalovaný již požadovanou informaci poskytl zasláním žalobci a zveřejněním na úřední desce.

6. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v němž se ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
7. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval soud na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, když ověřil, že žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředky, které zákon o svobodném přístupu k informacím stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti povinného subjektu, jak předpokládá § 79 odst. 1 s. ř. s. Za takový prostředek k ochraně proti nečinnosti soud v projednávaném případě považuje stížnost, kterou žalobce podal u Krajského úřadu Libereckého kraje, jenž ji obratem postoupil povinnému subjektu - žalovanému. Žalovaný však měl dle obsahu spisu za to, že žádost o poskytnutí informací náležitě vyřídil poskytnutím požadovaných informací skrze přípis ze dne 2. 2. 2026. O tom, že by na podanou stížnost jakkoli jinak sám reagoval, či ji postoupil k vyřízení nadřízenému orgánu, není ve spisovém materiálu zmínka. Naopak je z něj v důsledku dalšího žalobcova podání – žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti – zřejmé, že žalovaný i krajský úřad byly ve shodě v tom, že na žádost o poskytnutí informací bylo náležitě reagováno. Další kroky ve věci proto žádný z nich neprováděl. Za tohoto stavu považuje soud prostředek ochrany proti nečinnosti za řádně vyčerpaný, když stížnost byla řádně podána, a v reakci na ni správní orgány pouze bezformálně odkazovaly na vyřízení žádosti přípisem ze dne 2. 2. 2026.
8. Podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění nebo upřesnění; je-li zapotřebí licence podle § 14b, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.
9. Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
10. Podle § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt předloží stížnost spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu do 7 dnů ode dne, kdy mu stížnost došla, pokud v této lhůtě stížnosti sám zcela nevyhoví tím, že poskytne požadovanou informaci nebo konečnou licenční nabídku sníží úhradu, nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

11. V daném případě je nesporné, že žalobce dne 6. 1. 2026 podal výše popsanou žádost o poskytnutí informací. Žalovaný má za to, že na ni zareagoval v souladu se zákonem. Soud však tento názor nesdílí.
12. Je pravdou, že žalovaný žádost žalobce nepřesl mlčením. Ne každá reakce na žádost o poskytnutí informací však naplňuje požadavky zákona o svobodném přístupu k informacím, který zejména v ustanovení § 14 odst. 5 pregnantně popisuje, jak s žádostí naložit. Žalovaný má zjevně za to, že postupoval podle § 14 odst. 5 písm. d) uvedeného zákona tak, že poskytl informaci v souladu se žádostí. S tím však soud nesouhlasí.
13. Po skutkové stránce je mezi účastníky shoda, a plyne to také ze soudu předloženého spisového materiálu, že žalovaný na žádost o poskytnutí informací reagoval přípisem, že „*podnět ze dne 12. 5. 2020 byl vyřešen sdělením dne 12. 6. 2020 pod č. j. MUD/1215/2020/STU/110*“. Takovou reakci nemůže soud považovat za poskytnutí informace v souladu se žádostí, neboť nejde o poskytnutí žalobcem skutečně požadovaných informací. Žalobce výslovně žádal „*o poskytnutí příslušných pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly dané stavby odstraněny*“. Jestliže při tom odkazoval na jím přiložený podnět, činil tak proto, že se domníval, že odstranění staveb bylo tímto podnětem iniciováno, a proto, že v tomto podnětu byly stavby přesně specifikovány, a žalovaný tak měl možnost přesně pochopit, o jaké stavby (resp. rozhodnutí o jejich odstranění) se žalobci jedná. Podstata dotazu nicméně nesměřovala ke zjištění, jak bylo naloženo s podnětem, nýbrž k poskytnutí rozhodnutí o odstranění konkrétních staveb.
14. Citovanou odpověď žalovaného o tom, že podnět byl vyřešen sdělením, nelze považovat za poskytnutí požadované informace. Takovým poskytnutím by v řešené věci bylo zpřístupnění požadovaných správních rozhodnutí. Pokud taková rozhodnutí vůbec nebyla vydána, jak to žalovaný vysvětluje ve vyjádření k žalobě, pak požadované informace neexistují. V takovém případě je správným a zákonem předvídaným postupem vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím. Odmítnout poskytnutí informace lze totiž nejen z důvodů právních, ale i faktických (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 10. 2020, č. j. 2 As 378/2019-29).
15. Ani k rozhodnutí o odmítnutí žádosti se však žalovaný neuchýlil. Namísto toho měl mylně za to, že žádosti žalobce vyhověl. Z toho pak plyne absence dalších kroků žalovaného ve věci vyřizování podané žádosti žalobce. Vzhledem k relativně krátkým lhůtám, které zákon o svobodném přístupu k informacím pro vyřizování žádostí stanoví, je zjevné, že (v situaci, kdy žalovaný neshledal např. vady žádosti) nebyly-li požadované informace dosud poskytnuty, a nebylo-li ani rozhodnuto o odmítnutí žádosti, je žalovaný při vyřizování žalobcovy žádosti nečinný.
16. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Proto soud postupem podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o předmětné žádosti žalobce. V režimu zákona o svobodném přístupu k informacím je přitom nutno za takové vydání rozhodnutí považovat rovněž faktické poskytnutí požadovaných informací. Tuto povinnost soud žalovanému uložil ve lhůtě, jejíž délku stanovil s přihlédnutím k žalobnímu návrhu a k § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím jako patnáctidenní od právní moci tohoto rozsudku. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když s tímto postupem oba účastníci vyjádřili svůj souhlas.

17. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 2 000 Kč, odměnou právní zástupkyně za 3 úkony právní služby v celkové výši 13 860 Kč [3 úkony právní služby po 4 620 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], paušální náhradou hotových výdajů ve výši 1 350 Kč (3 x 450 Kč za 3 úkony právní služby dle § 13 advokátního tarifu). Osvědčení o registraci advokátky k DPH nebylo předloženo. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 17 210 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec dne 19. května 2026

Mgr. Karolína Tylová, LL.M. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.